

zajistiti i pro tento předvídatelný případ a proti původně stanovené jistotě 20.000 Kč se brániti rekursen a tam tuto předvídatelnou možnost uplatňovati a nemůže tvrditi nyní důvodně, že by jí nebylo bývalo určité vyhověno. A rovněž tak na značný pokles cen nemovitostí mohla již tehdy poukázati, an i ten byl tenkrát poznatelný a nevznikl v mezidobí mezi stanovením původní jistoty 20.000 Kč, 12. ledna 1932, a návrhem vymáhající věřitelky ze dne 9. června 1932 na zvýšení jistoty.

Čís. 13097.

Prozatímní opatření podle § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931, nemá místa, jde-li o vydobytí smluveného výživného jen za dobu minulou.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1933, R I 1172/33.)

Manželka navrhla proti manželovi povolení prozatímního opatření pro výživné za dobu od 1. září 1933 do 31. srpna 1934. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody :

Žalující strana, uplatňující jen nárok na doplacení zbytku 500 Kč, který jí rekurent nedoplatil na smluveném výživném za měsíc srpen 1933, domáhá se prozatímního opatření pro výživné 18.000 Kč za dobu od 1. září 1933 do 31. srpna 1934 podle § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 sb. z. a n. z roku 1931, leč neprávem. Podle tohoto zákonného ustanovení jest podmínkou navrhovaného prozatímního opatření, že se navrhovatel domáhá, by soud stanovil nárok na výživu, výchovu nebo zaopatření nebo plnění z něho, tedy, by nárok ten určil a přisoudil pro budoucí dobu co do existence a výše, a prozatímní opatření podle citovaného zákonného ustanovení nemá místa, jde-li o dobytí smluveného výživného jen za dobu minulou.

Čís. 13098.

Ani při exekuci na základě mimosoudní výpovědi není třeba, by vymáhající věřitel v návrhu podal průkaz, že jde o některou z výjimek § 31 zákona o ochraně nájemců, a nemůže dlužník v exekučním řízení uplatňovati, že vypovídaná místnost jest pod záštitou zákona, když nepodal námitky, kde jedině tuto hmotněprávní námitku mohl uplatňovati.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1933, R I 1184/33.)

Soud první stolice povolil exekuci vnuceným vyklizením najatých místností na základě mimosoudní výpovědi vymáhajícího věřitele. Rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.